

1.7.2024 - Неділя після Богоявлення. Собор св. славн. прор., предтечі і хрестителя Господнього Івана.

Антифон 1

Стих 1: Во ізході Ізраїлевім із Єгипту, дому Якова із людей варварів;* Стала Юдея святиня його, Ізраїль – володіння його (*Пс 113,1-2*). *Приспів:* Молитвами Богородиці, Спасе, спаси нас.

Стих 2: Море виділо і побігло, Йордан повернувся назад (*Пс 113,3*). *Приспів:* Молитвами Богородиці, Спасе, спаси нас.

Стих 3: Що з тобою, море, що ти побігло, і з тобою, Йордане, що ти повернувся назад? (*Пс 113,5*)
Приспів: Молитвами Богородиці, Спасе, спаси нас.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові. І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь. Єдинородний Сину...

Антифон 3 Співаємо звичайні третій антифон, але зі приспівом:

Спаси нас, Сину Божий, що хрестився в Йордані від Івана, співаємо Тобі: Аلیلуя.

Тропарі і Кондаки Тропар (г. 7): Розрушив Ти хрестом твоїм смерть,* отворив Ти розбійникові рай,* мирноносцям плач перемінив еси,* і апостолам проповідати повелів еси,* що воскрес Ти, Христе Боже,* даючи світові велику милість.

Тропар (глас 1): Коли в Йордані хрестився ти, Господи,* Троїчне явилось поклоніння:* бо Родителя голос свідчив тобі,* возлюбленим Сином тебе називаючи;* і Дух у виді голубинім засвідчив твердість слова.* Явився ти, Христе Боже,* і світ просвітив, слава тобі.

Тропар (г. 2): Пророче, предтече, пустинний жителю,* божественний почувши голос Отчий,* Сина і Господа хрестити сподобився ти* і Святого Духа очевидцем бувши,* всім проповідував хрещення покаяння* і нам випроси відпущення гріхів,* щоб за молитвами твоїми прийняли ми від Христа Бога велику милість.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (г. 6): Твого приходу у плоті злякався Йордан* і зі страхом повернувся;* а Йоан сповняючи пророче служіння боязко укритися,* ангельські чини злякалися, бачивши, як ти у хвилях хрестився тілесно,* і всі в темряві суцці, озорилися оспівуючи Тебе, що явився і просвітив усе.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 4): Явився еси днесь вселенній* і світло твоє, Господи, знаменувалося на нас,* що зі зрозумінням оспівуємо тебе.* Прийшов еси і явився еси – Світло неприступне.

Прокімен (глас 1): Будь, Господи, милість твоя на нас,* бо уповали ми на тебе (*Пс 32,22*).

Стих: Радуйтеся, праведні, у Господі, правим належить похвала (*Пс 32,1*).

Предтечі (г.7): Возвеселиться праведник у Господі і уповає на Нього (*Пс. 63,11*).

Апостол: (Еф 4,7-13):

Браття і Сестри, кожному з нас дана благодать за мірою Христових дарів. Тому й сказано: “Вийшов на висоту, забрав у полон бранців, дав дари людям.” А те “вийшов” що означає, як не те, що він був зійшов і в найнижчі частини землі? Той же, хто був зійшов на низ, це той самий, що вийшов найвище всіх небес, щоб усе наповнити. І він сам настановив одних апостолами, інших – пророками, ще інших – євангелистами і пастирями, і вчителями, для вдосконалення святих на діло служби, на будування Христового тіла, аж поки ми всі не дійдемо до єдності в вірі й до повного спізнання Божого Сина, до звершености мужа, до міри повного зросту повноти Христа.

Діянь святих апостолів читання. Ді. 42 зач.; 19, 1-8.

В тих днях, як Аполлос був у Коринті, Павло, пройшовши через горішні околиці, прибув у Ефес і, найшовши там деяких учнів, 2. спитав їх: Чи отримали ви Святого Духа, коли увірували? Ті йому відповіли: Ми й не чули, що є Святий Дух. І він спитав: Яким хрищенням ви христились? Ті відповіли: Хрищенням Івана. Тоді Павло промовив: Іван христив хрищенням покаяння, кажучи людям, щоб вірували в того, що по ньому прийде, тобто в Ісуса. Почувши це, вони христились в ім'я Господа Ісуса. Як Павло поклав на них руки, Дух Святий зійшов на них, і вони почали говорити мовами і пророкувати. Було ж їх усього яких дванадцять чоловіків. Увійшовши у синагогу, три місяці там промовляв відважно, змагаючися й переконуючи про царство Боже.

Алилуя (глас 5): Стих: Милості твої, Господи, повік оспівуватиму, сповіщу з роду в рід істину твою устами моїми (Пс 88,2).

Стих: Бо сказав ти: Повік милість збудується, на небесах приготується істина твоя (Пс 88,3)

Євангеліє: (Мт 4,12-17)):

В томи часі почувши, що Йоана ув'язнено, Ісус повернувся в Галилею і, покинувши Назарет, пішов і оселився в Капернаумі, що при морі, на границях Завулону та Нафталі, щоб збулося те, що сказав був пророк Ісаї: “О земле Завулону та земле Нафталі, приморський шляху, країно за Йорданом, поганська Галилеє! Народ, який сидів у темноті побачив велике світло; тим, що сиділи в країні й тіні смерті, – зійшло їм світло.” З того часу Ісус почав проповідувати й говорити: “Покайтесь, бо Небесне Царство близько.”

Від Йоана святого Євангелія читання. Йо. 3 зач. 1, 29-34.

В той час бачить Іван Ісуса, що йде до нього, і каже: Ось Агнець Божий, який бере геть гріх світу. Це той, про якого казав я: за мною йде муж, суцїй передо мною, бо він був раніш за мене. Я його не знав. Та я на те прийшов, христячи водою, щоб він був об'явлений Ізраїлеві. І тоді Іван свідчив, кажучи: Я Духа бачив, що, мов голуб, сходив з неба й почив на ньому. Я його не знав, але той, хто послав мене христити водою, сказав мені: над ким побачиш Духа, який сходить і над ним почиває, той христить Духом Святим. І я бачив і засвідчив, що він – Син Божий.

Замість Достойно: Величай, душе моя, Царя Христа, що хрестився в Йордані.

Ірмос (глас 2): Не зуміє ніякий язик достойно благохвалити, тривожиться й ум, і то надсвітній, коли оспівує тебе, Богородице; одначе ти, благая, прийми віру, бо любов нашу божественну знаєш, бо ти є християн заступниця, тебе величаємо.

Причасний: Явилася благодать Божа спасительна всім людям (Тит 2,11).* Хваліте Господа з небес, хваліте Його на висотах (Пс 148,1). Алилуя (х3).

Згідно Галицької традиції, ми співаємо:

Всесвіт днесь радістю сповняється, Христос хрестився в Йордані.

Замість “Ми бачили світло істинне...” (х1) “, Нехай сповняться уста...” (х3) і “Нехай буде ім'я...” (х3).